

عنوان مقاله:

نقش هوش مصنوعی در انعقاد قراردادهای الکترونیک

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی وکالت، حقوق و علوم انسانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

زهرا قربانی - کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه ازاد نجف اباد

خلاصه مقاله:

توسعه دسترسی به فضای مجازی، افزایشی سرعت انتقال اطلاعات از طریق اینترنت در عرصه تجارت الکترونیک همچنین پیشرفت های علمی اخیر در زمینه هوش مصنوعی، سبب طرح مفاهیم جدید و بروز مسائلی بی سابقه در بحث های حقوقی شده است. نماینده هوشمند به عنوان دسته ای پیشرفته تر از انواع نمایندگان الکترونیکی، یکی از این مفاهیم می باشد. نماینده هوشمند برنامه نرم افزاری غیر قابل رویتی است که از جانب کاربر انسانی به صورت خودکار و مستقل در شبکه های مجازی و بازارهای اینترنتی با انسان ها یا نمایندگانی دیگر از جنس خود قرارداد منعقد می کند. پژوهش حاضر با روش توصیفی و تحلیلی و با هدف نقش هوش مصنوعی در انعقاد قراردادهای الکترونیک نگارش شده است. تابیج نشان می دهد که علیرغم تصویب قوانین مربوط به تجارت الکترونیک و قراردادهای الکترونیکی در دهههای اخیر، هیچ قانونی که به طور اختصاصی تکلیف صحت معاملات نمایندگان هوشمند را روشن کند، وجود ندارد. به منظور تبیین دقیق ماهیت حقوقی این نمایندگان برای مشخص نمودن وجود اهلیت رو اراده در آنان، چهار نظریه عمده نزد محققان مطرح است؛ در نظر گرفتن آنها به عنوان برد، ابزار ارتباطی ساده، نماینده قراردادی سنتی و با دادن شخصیت حقوقی به آنان که برگزین هریک، آثار حقوقی متفاوتی از خود بر جای میگذارد.

کلمات کلیدی:

هوش مصنوعی، قرارداد الکترونیکی، تجارت الکترونیک، فضای مجازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2053286>

